

(מתוך הקדמת הספר קיצור לקוטי מוהר"ן).

את חרפתי העצומה, אנה אברה, אנה אטמן מפני בשתי וכלמתי, ואמר להרים כסונו ולגבעות נפלו עלי, אוי מה היה לי, אוי מה היה לי, **על כן אמרתי שעו מני אמר בבכי**, אולי יחוס אולי ירחם, כי אין מעצור לה' להושיע גם אותי בעת הזאת, כי הרבה רוח והצללה לפניו, כמו שכתוב: **הן כל תוכל ולא יבצר ממך מזמה, ומי יאמר לך מה תעשה**.

על כן באתי כעני בפתח, רש דל ואביון, נגוע ומעונה, מבולבל ומטורף עני וכואב, לצעוק ולזעוק לפני הדרת קדשתכם:

... רבי רבי שמעון בן יוחאי, זכרו זאת ותשימו על לב, שזכינו בדורות הללו לשמוע נפלאות נוראות גדולתכם איך מרומז בתורה שעל ידכם לא תשכח התורה, כי הפסוק שהבאתם ראה ממנו, שהוא כי לא תשכח מפי זרעו הוא סופי תבות יוחאי, ושמכם הקדוש בעצמו מרומז בפסוק ע"ר וקדיש מ'ן שמיא נחית אשר אתם לבד יודעים סוד דברים האלה, אתם לבד יודעים גדולת ההבטחה שהבטחתם לישראל שהתורה לא תשכח מישראל על ידכם, ואיך משה רבינו עליו השלום נבא על זה בתורתו הקדושה מקודם.

על כן באתי להזכיר, נא רבותי הקדושים, חמלו עלי ואל תסתכלו על כל הרע שעשיתי מעודי עד היום הזה, במחשבה דבור ומעשה, אשר המריתי אמרי אל ועצת עליון נאצתי אל תביטו במעשי הרעים, ואל תעשו עמי כחטאי, ואל אקוץ בעיניכם, על אשר זה כמה אשר מעוררים אותי באלפים ורבבות רמזים והתעוררות, ובכמה מיני עצות נכונות בכל יום ובכל עת, להתקרב להשם יתברך, ואני בעוצם קשיות עורפי קלקלתי ופגמתי בכל זה, ולא הטייתי אזני ולבי לכל זה, חוסו עלי ואל תשיתו לב לכל זה, ואל יחר אפכם בי חלילה, רק תחשבו מחשבות עוד מעתה לבל אהיה נדחה מהשם יתברך ומכם חלילה.

כי עדיין אין מעצור לה' להושיע גם בעת הזאת כי אין לי שום כח עתה אלא בפי לבד, וגם זה מאתו יתברך אשר לא עזב חסדו ואמתו מעמי, ונתן כח ליעף כמוני, לדבר עתה מעט דברים האלה ועל זה תמכתי יתדותי, שתרחמו עלי ותעשו את אשר אזכה לשוב באמת להשם יתברך (ולבא לארץ ישראל מהרה בשלום, ולדבר כל זה ויותר מזה שם על ציון שלכם הקדוש).

וה' הטוב ברחמיו ישמע תפלתכם ויעזור ויגן ויושיע אותי ואת כל ישראל למענכם, ויחזירני בתשובה שלימה לפניו מהרה, ויאחזני ולא ירפני, ואל יעזבני ואל יטשני בשום אופן, עד שאזכה לשוב אליו באמת, ולהיות כרצונו הטוב מעתה ועד עולם, ולתקן בחיי את כל אשר פגמתי, בכח זכות הצדיקים אמתים, אשר עליהם לבד אני נשען לסדר דברי אלה לפניכם ולפני השם יתברך, בעל הרחמים יודע תעלומות ה' יגמור בעדי, ה' חסדך לעולם מעשי ידך אל תרף, הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך, בי יכתירו צדיקים כי תגמל עלי (לקוטי תפילות א', מ"ז).

סיפור

סיפר, שהבעל שם טוב זצ"ל התפלל פעם אחת עם החבראי שלו, והתפללו בהתלהבות גדול מאד כדרכם. אחר כך, כשגמרו תפלתם, ראו שהבעל שם טוב זצ"ל הוא בפנים זועפות.

אחר כך, ענה ואמר להם: בעת שהייתם מתפללים, הכניס הבעל דבר בכל אחד מכם מחשבות של גאות ורמות רוחא, שאתם מתפללים בהתלהבות ובדבקות כזה, ועל ידי זה נתעורר למעלה קטרוג גדול עליכם. והיה לי יגיעה גדולה, עד שהמתקתי זאת.

וספר זאת, למען דעת כמה וכמה צריכים להרבות בתפילה על זה, לזכות להנצל מגאות שהיא תועבת ה', כי יכול להיות שאפילו כשכבר נקיים מכל התאות והמדות רעות, אף על פי כן נשאר בלב גאווה טמונה, חס ושלום, וכמבואר בהתורה הנעור בלילה (לקוטי מוהר"ן א', נ"ב).

ועל כן צריכין בשביל זה לבד להתגבר מאד בתפלות וצעקות להשם יתברך, שיעזרו לבטל גם את זאת, כמבואר שם, ולזכות לענוה אמתית (כוכבי אור - אנשי מוהר"ן ב', י').

חיי מוהר"ן

לענין שבירת תאוות ומדות רעות לגמרי, בתכלית הביטול, שהתפאר את עצמו שזכה לזה, אמר רבנו זכרוננו

לברכה שיש צדיקים ששברו התאוות, אך הוא כמו עור שמעבדין אותו, ואף-על-פי שמעבד העור אך נשאר בו קצת ריח שאינו טוב. כמו כן הנמשל שיש ששברו התאוות, אבל עדיין נשאר קצת שמץ מהם, ועדיין התאוות כרוכים אחריהם במקצת.

גם אמר כבר, שצריכין לנקות הגוף מתאוות כמו שמעבדין העור ומהפכין אותו. כך צריך שיהיה הגוף נקי ומעבד לגמרי מתאוות, עד שממש יהיו יכולין להפכו, ולראות שהוא נקי לגמרי מכל התאוות והמידות רעות, ולא נמצא בו שום שמץ וריח כלל, משום תאוה ומידה רעה שבעולם.

ורבנו, זכרוננו לברכה, היה מְפַשֵּׁט לגמרי לגמרי מכל התאוות והמידות רעות, ולא נשאר בו שום שמץ כלל, משום מידה רעה ושום תאוה בעולם.

וכל זה, זכה בילדותו, קודם שהתחיל לילך בהשגות גבוהות, והרבה זמן קודם שנסע לארץ-ישראל. אך, אחר-כך, זכה לעלות ממעלה למעלה, וממדרגה למדרגה, עד שעלה למקום שעלה, וזכה למה שזכה, למדרגה עליונה שאי אפשר לדבר מזה כלל (חיי מוהר"ן - יגיעתו וטרחתו בעבודת ה', רל"ד).

מכתב

הכל נברא בשביל הצדיק וכל החיות של כל העולמות מראש ועד סוף הכל נמשך רק על ידי הצדיק האמת שהוא עיקר ושושן הכל כל מה שהחושך גדול ביותר צריכים להמשיך חסד גדול ביותר להמתיקו ולבטלו.

וגדול התגברות החושך של דורותינו אלה אי אפשר לבטל רק על ידי ריבוי החסד הנמשך על ידי מעיין החכמה של הצדיק האמת כי כל החיות של כל העולמות מראש ועד סוף הכל נמשך רק על ידי הצדיק האמת דייקא שהוא עיקר ושושן הכל (מספר אָבִי הנחל ב"י - מכתב קס"א).

צדיק

צריכין להשתדל מאד להתקרב להצדיק שהוא בחינת חסיד באמת, שעוסק תמיד בתורת חסד, ללמוד תורה על מנת ללמדה, לעשות חסידים אמתים בעולם, ועוסק בתורה בקדושה כזאת, עד שמעורר ומאיר בלימוד תורתו כל נשמות ישראל, המְשַׁרְשִׁים בהתורה הקדושה, עד שעל ידי זה מגיע הארה לכל אחד משורש נשמתו, שעל ידי זה נעשין בעלי תשובה וגרים, שעל כן תורתו היא בחינת תורת חסד כנ"ל.

רק על ידו יכולין לזכות להפשיט מעצמו הבגדים הצואים, בשלמות, ולזכות לבגדים נקיים ולבנים (אוצר היראה - צדיק, ל"ו).

